

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

184. An, & qualiter vacet beneficium curatum ob non servatam in ejus
collatione formam Constitutionis Pii V. quæ est in Bullario 82. inter
Constitutiones hujus Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

qua non constat de jure aliquo ipsius; atque ita actori imponitur perpetuum silentium, cum condemnatione in expensas. Lott. à n. 177. Sed neque impeditur hujusmodi absolutionis in petitorio ex possessorio non suspensa; ut Caesar de Graff. decisi. 103. de re judic. m. i. multo que minus ex mente actoris colligantur, modò præmitur citatio generalis contra sua interesse putantes, iuxta Rotæ decisi. 872. l. 3. p. 3. divers. Neque ex censurorum vinculo; & licet id constitutum sit ad favorem rei, idem tamen servatur favore actoris, si is possideat. Lott. à n. 180.

Quæstio 182. A quo, & quibus conferri possint beneficia vacantia per privationem?

R Espondeo ad primum: quantum præcisè ex hoc est, quod videntur per privationem, nisi aliunde specialis aliquid adsit hic & nunc reservari, conferri possunt, sicuti & aliter vacantia. Nam irum reservantur per regulam mensum, si videntur in mensibus apostolicis, relinquuntur Ordinatio, si videntur in mensibus O. dinarii. Gonz. gl. 15. n. 156. citans Nav. conf. 18. de præbend. n. 3. & per totum.

2. Respondeo ad secundum: dum beneficium vacat ipso jure, vel per tententiam (sive ex dicta privatione ob delictum, sive ob aliam causam) non possunt provideri de eo, nec à Sede Apostolica, nec ab Ordinariis, nec ab alio quoque collatore illi, qui fuerint judices civiles vel criminales, dictarum causarum; sive sint Cardinales, vel Rotæ Auditores, aut Referendarii, Patriarchæ, Archi-Episcopii, vel quivis alius similis, aut dissimilis iudex. Neque etiam dictorum judiciorum nepotes, consanguinei seu affines, sollicitatores, procuratores, domestici familiares, cuiuscunq; statutus, gradus, ordinis, conditionis fuerint, cum decreto irritante, ut sanctissime constitutum fuit, ad obviandum fraudibus, & iniusticiis, ac delinquendi occasionibus in privando aliquem innocentem, vel esse privatum declarando; ut aliquis ex præfatis personis de tali beneficio provideatur per Bullam Pii IV. quæ incipit: cypientes Gonz. loc. cit. n. 157. eandem Bullam ad fusum recitans n. 158.

PARAGRAPHVS II.

De vacatione ex privatione ob delicta omissionis, &c.

Quæstio 183. An, & qualiter videntur beneficia ob non factam publicationem resignationis?

R Espondeo de hoc agendum infra, ubi de publicatione resignationis: vide tantisper Lott. l. 3. q. 21.

Quæstio 184. An, & qualiter videntur beneficia curatum ob non servatam in ejus collatione formam constitutionis Pii quinti, quæ incipit: In concordis, sub data 15. Kal. April. Anno 1566. & est in Bullario 82. inter constitutiones hujus Pontificis?

R Espondeo: vacare ipsò jure, asserunt Barb. juris Eccl. l. 3. c. 14. n. 7. Chok. ad reg. 8. cancel. n. 18. vers. 31. Gonz. gl. 15. n. 88. verum tamen non tam de novo vacare ipso jure exinde talia beneficia, quam talesorum collationes, in quibus dicta for-

ma non servata, nullas esse, & ea pergere vacare ad antea, satis demonstrant dictæ constitutionis verba, quæ lege apud eundem Gonz. gl. 6. n. 125. & Quarrant in sum. Bullarii, v. beneficium parochiale. collat. 4.

Quæstio 185. An, & qualiter videntur beneficia ob non promotionem infra annum?

R Espondeo privari & vacare ipso jure. Azor. p. 2. l. 7. c. 16. q. 11. Gonz. gl. 15. n. 47. Vide fusè de hoc dicta in tr. de elect. Porro tradit test. de just. l. 2. c. 34. dub. 29. n. 101. prænam hanc privationis beneficij incurri ipso jure, ita ut ex communis sententiæ ante ullam sententiam declaratoriam tenetur talis se spoliare beneficij; & eò quod licet pœnæ regulariter non obligent ad suū executionem ante sententiam, saltem declaratoriam criminis, hac tamen privatio non tam sit præna, quam defensus conditionis requisita à lege, ut collatio firma perseveret; ac proinde, deficiente hac conditione, rescindatur, & resolvatur collatio à principio valida, lege sic disponente. Quam sententiam quamvis Caltrop. de benef. d. 6. p. 8. n. 8. dicat se approbare, quis communis est, ait tamen ibidem contraria, pro qua citat Zerol. in pr. p. 1. v. beneficium, §. 4. non leviter fundatum; adeoque probabile esse non obligari aliquem ob neglegitam illam promotionem cedere beneficij, quoque per sententiam obligetur; eò quod hæc privatio revera sit propriæ præna, ut pro certo teneret Suar. l. 5. de ll. c. 5. n. 8. & c. 3. n. 10. tum quia irrogatur ob delictum negligitorum ordinum; tum quia privat jure qualiter in beneficij, quod jus independens est à susceptione ordinum, ne alias teneretur noui suscipiens ordinis restituere orares fructus illo anno perceptos; quod est contra communione. Sed neque hæc obligatio deducit possit ex c. licet canon. de elect. in c. dum ibi dicitur: Quod si infra annum promotus non fuerit, Ecclesiæ sibi commissum, nullâ etiam premisâ monitione, sit praesentis auctoritate canonis privatus: cum, ut Garc. p. 11. c. ult. n. 30. ista verba: nullâ premisâ monitione, referenda sint ad promotionem, non ad privationem, ita ut sensu sit, si promotedus non sit intra annum, etiam nullâ premisâ monitione, Ecclesiæ commissum sit privatus. Adde, quod & alias dici posset idem de privato ipso jure ob alia crimina, puta heresis, simonia, beneficium concedi sub illa conditione, ne illa delicta committantur sillis vero commissis, beneficij collationem annullari, quod est contra communem.

2. Quod minus verò incurritur hæc privatio, facit legitimū impedimentum, v.g. infirmitas vel absentia Episcopi (in qua tamen casu, si Episcopus det licentiam, ut ab alio Episcopo promoteeri possit, te fore in culpa, si non promotearis. Item quoties ex parte Episcopi provenit impedimentum, debere te ad viandas lites protestari, te paratum esse ad suscipiendos ordines, ait Castrop. loc. cit. n. 9. Item si ob irregularitatē, vel aliud impedimentum canonicum, cuius dispensationem tentatam obtinere nequis, non promotearis, etiam si talis irregularitas tuā culpā contracta, modò eā intentione contracta non sit, ut ab Ordinibus suscipiens impediari, quia positiā irregularitate jam es legitimè impeditus, neque per te ipsum sit, quod minus promotearis; quod verò culpam commiseris in contrahenda irregularitate, est per accidentem, cum non contigerit ex intentione ea, ut ab Ordinibus impediari, alijs enim etiam privandus es, beneficij, si ob infirmitatem tuā culpā contractam

C. 4
impeditus.